

Jasmina Jalonen

litu Kävyn kerho

Iitu Kävyn kerho

Jasmina Jalonen

© 2024 Jasmina Jalonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7159-4

Tunnetko jo litun?

litu on pieni männynkäpy, joka asuu Mäntymetsässä. Hänellä on paljon mukavia ystäviä, kuten Piku sekä siskokset Milli ja Lilli. Myös Tommi Tammenterho ja Saana Kuusenkäpy seikkailevat heidän kanssaan. Nämä käyvät usein kylässä Mäntymetsässä.

Mäntymetsässä oli lempeän aurinkoinen kesäpäivä. Pienten ystäväysten joukko oli kokoontunut yhteen. He istuivat pehmeillä sammalilla kanervien alla ja pohtivat, kuinka viettää päivää.

”Voisimme leikkiä piilosta”, ehdotti Saana.

”Tai sitten pelata jotakin peliä”, sanoivat Milli ja Lilli.

”Kävisikö arvoitusleikki?” pohti Tommi.

He katselivat toisiaan. Piku hypisteli silmälasejaan ja ehdotti leipomista. Siinä hän ainakin oli hyvä, mutta muut eivät heti innostuneet. Lilli ehdotti naruhyppelyä, mutta Milli tahtoi rakentaa keinun. Siskoksille tuli melkein kina asiasta.

litu rauhoitteli heitä. Hän oli katsellut ympärilleen, ylös pilviin ja sitten heinikkoon. Hän keksi ratkaisun ongelmaan: ”Me voisimme perustaa kerhon! Kerhossa voisimme varmasti tehdä kaikkea tuota!”

Muut innostuivat heti ja pomppasivat pystyyn. Joko voitaisiin aloittaa kerhon perustaminen ja miten se tapahtuisi? Tommi keksi suunnitelman tuossa tuokiossa.

”Ryhdytään rakentamaan majaa ja tehdään siihen piha”, hän selosti käsiään heilutellen. ”Tehdään iso... tai ainakin sopiva. Kivistä ja kepeistä ja semmoisesta. Sitten kerho voi toimia majassa.”

He lähtivät yhdessä etsimään sopivaa paikkaa. Ensin he kiipesivät ylös kallioista mäkeä.

”Täältä olisi hienot näkymät”, Tommi sanoi tähyillen alas.

”Kyllä, mutta tuo reunama on jyrkkä”, totesi Saana.

”Ja aika kova on tämä kalliokin”, Piku sanoi.

Kallion toisella puolella oli pehmeää sammalta. Piku kokeili sitä. Mutta se oli märkää ja upottavaa. Sen päälle ei voinut rakentaa.

He jatkoivat eteenpäin. Polku johdatti heidät Pikun kotimännyn luo.

”Jospa kerho perustettaisiin tähän ihan lähelle. Vaikkapa männyn toiselle puolelle”, ehdotti Piku. ”Sitten minulla olisi lyhyt matka kerhoon”, hän jatkoi myhäillen.

He kävivät katsomassa, miltä sillä puolen puuta näytti. Mutta mitä siellä olikaan? Suuri keko. Ei tänne voinut tehdä majaa, kun muurahaiset olivat jo varanneet paikan itselleen.

Matka jatkui puron rantaan, jonka lähellä oli metsäaukio. Lilli ja Milli tunsivat paikan. He olivat joskus retkeilleet siellä. Ystävykset katselivat ympärilleen arvioiden. Iitu tunnusteli maata jalkojensa alla. Se oli sopivan pehmeä ja tasainen. Tässä olisi hyvä paikka majalle!

Asiasta oltiin yksimielisiä. Milli ja Lilli alkoivat heti poimia sammalia ja muuta tarpeellista. Tommilla oli selkeä näkemys siitä, millainen majasta tulisi. Hän piirsi kuvan hiekkaan ja hahmotteli kivistä ympyrän muodon. Iitu ja Saana olivat löytäneet hyviä keppejä. Niitä tarvittiinkin paljon.

”Kyllä tästä hyvä tulee!” Iitu iloitsi.

Mäntymetsässä on kaunis kesäpäivä. litu ja hänen ystävänsä päättävät rakentaa majan ja pitää siellä kerhoa. He aikovat pelata kerhossa pelejä ja tehdä kaikkea muuta mukavaa, mutta joutuvatkin kohta selvittämään ihan oikeaa katoamistapausta.

